

**No. 40197**

---

**Israel  
and  
Belarus**

**Convention between the Government of the State of Israel and the Government of the Republic of Belarus for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (property). Jerusalem, 11 April 2000**

**Entry into force:** *29 December 2003 by notification, in accordance with article 29*

**Authentic texts:** *Belarusian, English and Hebrew*

**Registration with the Secretariat of the United Nations:** *Israel, 10 May 2004*

---

**Israël  
et  
Bélarus**

**Convention entre le Gouvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la République du Bélarus tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Jérusalem, 11 avril 2000**

**Entrée en vigueur :** *29 décembre 2003 par notification, conformément à l'article 29*

**Textes authentiques :** *bélarussien, anglais et hébreu*

**Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies :** *Israël, 10 mai 2004*

[ BELARUSIAN TEXT — TEXTE BÉLARUSSIEN ]

КАНВЕНЦЫЯ  
ПАМІЖ УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І УРАДАМ ДЗЯРЖАВЫ ІЗРАІЛЬ  
АБ ПАЗБЯГАННІ ДВАЙНОГА ПАДАТКААБКЛАДАННЯ І ПАПЯРЭДЖАННІ  
ЎХІЛЕННЯ АД ВЫПЛАТЫ ПАДАТКАЎ У ДАЧЫНЕННІ ДА ПАДАТКАЎ НА  
ДАХОДЫ І КАПІТАЛ (МАЁМАСЦЬ)\*

\*Уступіла ў сілу 29 снежня 2003 г.

Урад Рэспублікі Беларусь і Урад Дзяржавы Ізраіль, жадаючы заключыць Канвенцыю аб пазбяганні двойнога падаткаабкладання і папярэджанні ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы і капітал (маёмасць), пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Асобы, да якіх прымяняецца Канвенцыя

Дадзеная Канвенцыя прымяняецца да асоб, якія з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 2

Падаткі, на якія распаўсюджваецца Канвенцыя

1. Дадзеная Канвенцыя прымяняецца да падаткаў на даходы і капітал (маёмасць), якія спаганяюцца ад імя Дагаворнай Дзяржавы або яе мясцовых органаў улады, незалежна ад спосабу іх спатання.

2. Падаткі на даходы і капітал (маёмасць) лічацца ўсе падаткі, што спаганяюцца з агульнай сумы даходаў, агульнай сумы капіталу (маёмасці) або з элементаў даходу або капіталу (маёмасці), уключаючы падаткі на даходы ад адчужэння маёмасці любога віду, падаткі на агульную суму зароботнай платы, якая выплачваецца прадпрыемствамі, а таксама падаткі на прырост вартасці капіталу (маёмасці).

3. Існуючымі падаткамі, на якія распаўсюджваецца дадзеная Канвенцыя, з'яўляюцца, у прыватнасці:

a) у выпадку Ізраіля:

(i) падаткі, якія спаганяюцца ў адпаведнасці з Законам аб падаходным падатку і дадатковымі да яго законамі;

(ii) падаткі, якія спаганяюцца з даходаў ад адчужэння нерухомай маёмасці ў адпаведнасці з Законам аб падатку на падаражанне зямлі;

(iii) падаткі, якія спаганяюцца з нерухомай маёмасці ў адпаведнасці з Законам аб падатку на маёмасць;

(iv) падатак, які спаганяецца ў адпаведнасці з Законам аб падатку на наймальніка

(далей "ізраільскі падатак");

b) у выпадку Беларусі:

(i) падатак на даходы і прыбытак прадпрыемстваў, аб'яднанняў, арганізацый;

(ii) падаходны падатак з грамадзян;

(iii) падатак на нерухомасць;

(iv) зямельны падатак

(далей "беларускі падатак").

4. Дадзеная Канвенцыя распаўсюджваецца таксама на любыя ідэнтычныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія спаганяюцца пасля даты падпісання дадзенай Канвенцыі ў далаўненне да існуючых падаткаў або замест іх. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў

паведамляюць адзін аднаму аб любых істотных змяненнях, якія ўнесены ў іх падатковае заканадаўства.

Артыкул 3  
Агульныя азначэнні

1. Для мэт дадзенай Канвенцыі, калі з кантэксту не вынікае іншае:

а) тэрміны "адна Дагаворная Дзяржава" і "другая Дагаворная Дзяржава" абазначаюць, у залежнасці ад кантэксту, Ізраіль або Беларусь;

б) тэрмін "асоба" ўключае фізічную асобу, кампанію і любое іншае аб'яднанне асоб;

с) тэрмін "кампанія" абазначае любую юрыдычную асобу, якая разглядаецца ў якасці асобнай арганізацыі для падаткавых мэт;

д) тэрміны "прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы" і "прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы" абазначаюць адпаведна: прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, і прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы;

е) тэрмін "міжнародная перавозка" абазначае любую перавозку марскім або паветраным суднам або аўтамабільным транспартным сродкам, што эксплуатаецца прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў, калі марское або паветранае судна або аўтамабільны транспартны сродак эксплуатаецца выключна паміж пунктамі ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

ф) тэрмін "кампетэнтны орган" абазначае:

(i) у выпадку Ізраіля - Міністра фінансаў або яго паўнамоцнага прадстаўніка;

(ii) у выпадку Беларусі - Дзяржаўны падаткавы камітэт або яго паўнамоцнага прадстаўніка.

2. а) Што датычыцца прымянення дадзенай Канвенцыі Дагаворнай Дзяржавай, то любы тэрмін, не вызначаны ў ім, мае, калі з кантэксту не вынікае іншае, тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству гэтай Дзяржавы ў адносінах да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенай Канвенцыя. Значэнне тэрміна, якое надаецца яму падатковым заканадаўствам гэтай Дзяржавы, пераважае над значэннем, якое надаецца такому тэрміну іншымі законамі гэтай Дзяржавы.

б) Калі ў выніку палажэнняў падпункта а) значэнне тэрміна, якое надаецца яму заканадаўствам адной Дагаворнай Дзяржавы, адрозніваецца ад значэння гэтага тэрміна, які надаецца яму заканадаўствам другой Дагаворнай Дзяржавы, кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць дамовіцца аб агульным значэнні гэтага тэрміна.

Артыкул 4  
Рэзідэнт

1. Для мэт дадзенай Канвенцыі тэрмін "рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы" абазначае любую асобу, якая па заканадаўству гэтай Дзяржавы падлягае падаткаабкладанню ў ёй на падставе месцажыхарства, пастаяннага месцазнаходжання, месца кіравання, месца рэгістрацыі або любой іншай аналагічнай прыкметы. Гэты тэрмін, аднак, не распаўсюджваецца на асобу, якая падлягае падаткаабкладанню ў гэтай Дзяржаве толькі ў дачыненні да даходаў з крыніц у гэтай Дзяржаве або капіталу (маёмасці), які ў ёй знаходзіцца.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яе палажэнне вызначаецца наступным чынам:

а) яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае больш цесныя асабістыя і эканамічныя сувязі (цэнтр жыццёвых інтарэсаў);

б) калі Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інтарэсаў, не можа быць вызначана, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна звычайна пражывае;

в) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дзяржавах або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца рэзідэнтам той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца;

г) калі кожная Дзяржава лічыць яе сваім грамадзянінам або калі яна не з'яўляецца грамадзянінам ні адной з іх, то кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 асоба, якая не з'яўляецца фізічнай асобай, з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, тады яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой размешчаны яе фактычны кіруючы орган. Калі Дзяржава, у якой размешчаны яе фактычны кіруючы орган не можа быць вызначана, кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе. Для мэт дадзенага артыкула "фактычны кіруючы орган" гэта, у ліку іншага, месца, дзе прымаюцца рашэнні на самым высокім узроўні па важных пытаннях, істотных для кіравання кампаніі, месца, якое іграе асноўную ролю ў кіраванні кампаніяй з эканамічнай кропкі гледжання.

4. Тэрмін "рэзідэнт Дагаворнай Дзяржавы" ўключае гэту Дзяржаву і яе мясцовыя органы ўлады.

#### Артыкул 5 Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенай Канвенцыі тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" абазначае пастаяннае месца дзейнасці, праз якое поўнаасцю або часткова ажыццяўляецца камерцыйная дзейнасць прадпрыемства.

2. Тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" ўключае, у прыватнасці:

- а) месца кіравання;
- б) аддзяленне;
- в) кантору;
- г) фабрыку;
- д) майстэрню і

ф) руднік, нафтавую або газавую свідравіну, кар'ер або любое іншае месца здабычы прыродных рэсурсаў.

3. Тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" таксама ўключае:

а) будаўнічую пляцоўку або будаўнічы або мантажны аб'ект, але толькі калі такая пляцоўка або аб'ект працягваецца больш 12 месяцаў;

б) аказанне паслуг, уключаючы кансультацыйныя або кіраўніцкія паслугі, прадпрыемствам праз сваіх служачых або іншы персанал, што наняты прадпрыемствам для гэтай мэты, але толькі калі дзейнасць такога роду працягваецца (у дачыненні да аднаго і таго ж або звязанага з ім аб'екта) унутры краіны на працягу перыяду або перыядаў, якія складаюць у сукупнасці больш шасці месяцаў у любым дванаццацімесячным перыядзе.

4. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" не разглядаецца як той, які ўключае:

а) выкарыстанне збудаванняў выключна для мэт захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству;

б) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна ў мэтах захоўвання, дэманстрацыі або

пастаўкі;

с) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна для мэт перапрацоўкі другім прадпрыемствам;

d) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт закупкі тавараў або вырабаў або для збору інфармацыі для прадпрыемства;

е) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт рэкламы, прадастаўлення інфармацыі, навуковых даследаванняў або для мэт ажыццяўлення любой іншай дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару для прадпрыемства;

f) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для любога спалучэння відаў дзейнасці, што названы ў падпунктах "а"- "е", пры ўмове, што такая дзейнасць у цэлым пастаяннага месца дзейнасці, якая вынікае з гэтага спалучэння, мае падрыхтоўчы або дапаможны характар.

5. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, калі асоба іншая, чым агент з незалежным статусам, да якой прымяняецца пункт 7, дзейнічае ад імя прадпрыемства, і мае, і звычайна выкарыстоўвае ў Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвы заключаць кантракты ад імя прадпрыемства, то лічыцца, што гэта прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве ў дачыненні да любой дзейнасці, якую гэта асоба ажыццяўляе для прадпрыемства, калі дзейнасць такой асобы не абмежавана той, якая прадстаўлена ў пункце 4 і якая, калі яна ажыццяўляецца праз пастаяннае месца дзейнасці, не робіць гэта пастаяннае месца дзейнасці пастаянным прадстаўніцтвам згодна з палажэннямі гэтага пункта.

6. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, лічыцца, што страхавая кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, мае пастаяннае прадстаўніцтва ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі яна страхуе рызыкі ў гэтай другой Дзяржаве праз прадстаўніка іншага, чым брокер або агент, аб якім гаворыцца ў пункце 7.

7. Прадпрыемства не разглядаецца як тое, якое мае пастаяннае прадстаўніцтва ў Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яно ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай Дзяржаве праз брокера, камісіянера або любога іншага агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесійнай дзейнасці.

8. Той факт, што кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, кантралюе або кантралюецца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы, або якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва або іншым чынам), сам па сабе не пераўтварае адну з гэтых кампаній у пастаяннае прадстаўніцтва другой.

#### Артыкул 6

#### Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад нерухомай маёмасці (уключаючы даходы ад сельскай або лясной гаспадаркі), што знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Тэрмін "нерухомай маёмасць" мае тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца гэта маёмасць; марскія, паветраныя судны і аўтамабільны транспарт не разглядаюцца ў якасці нерухомай маёмасці.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад прамога выкарыстання, здачы ўнаём або выкарыстання

нерухомай маёмасці ў любой іншай форме.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці прадпрыемстваў і да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая выкарыстоўваецца для аказання незалежных асабістых паслуг.

#### Артыкул 7

##### Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі гэта прадпрыемства не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі прадпрыемства ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць, як зазначана вышэй, прыбытак гэтага прадпрыемства можа абкладацца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтага пастаяннага прадстаўніцтва.

2. З улікам палажэнняў пункта 3, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз пастаяннае прадстаўніцтва, якое там размешчана, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, які яно магло б атрымаць у выпадку, калі б яно было адасобленым і асобным прадпрыемствам, што занята такой жа або аналагічнай дзейнасцю ў такіх жа або аналагічных умовах і дзейнічае зусім незалежна ад прадпрыемства, пастаянным прадстаўніцтвам якога яно з'яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылічэнне выдаткаў, што панесены для мэт такога пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы кіраўніцкія і агульнаадміністрацыйныя выдаткі, што панесены як у Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яе межамі.

4. Паколькі вызначэнне ў Дагаворнай Дзяржаве прыбытку, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на аснове прапарцыянальнага размеркавання агульнай сумы прыбытку прадпрыемства яго розным падраздзяленням, з'яўляецца звычайнай практыкай, нішто ў пункце 2 не перашкаджае Дагаворнай Дзяржаве вызначыць падаткаабкладаемы прыбытак з дапамогай такога размеркавання, як гэта прынята на практыцы; аднак выбраны метады размеркавання павінен даваць вынікі, якія адпавядаюць прыцыпам гэтага артыкула.

5. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на падставе простага закупкі пастаянным прадстаўніцтвам вырабаў або тавараў для прадпрыемства.

6. Для мэт папярэдніх пунктаў прыбытак, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, вызначаецца кожны год адным і тым жа метадам, калі толькі не будзе дастатковай і важкай прычыны для яго змянення.

7. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў іншых артыкулах дадзенай Канвенцыі, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі гэтага артыкула.

#### Артыкул 8

##### Міжнародны транспарт

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад эксплуатацыі марскіх, паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарту ў міжнародных перавозках абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве. Даход, які атрымлівае прадпрыемства ад здачы ў

арэнду марскіх або паветраных суднаў, што эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках, або ад выкарыстання, утрымання або здачы ў арэнду кантэйнераў, што эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках (уключаючы трылеры, баржы і абсталяванне, што звязана з транспарціроўкай такіх кантэйнераў), абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі такі даход другарадны ў дачыненні да прыбытку ад эксплуатацыі марскіх або паветраных суднаў прадпрыемствам у міжнародных перавозках.

2. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца таксама да прыбытку ад удзелу ў пуле, сумеснай дзейнасці або міжнародным транспартным агенстве.

#### Артыкул 9 Асацыявання прадпрыемств

1. У выпадку, калі:

a) прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале (маёмасці) прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы або

b) адны і тыя ж асобы прама або ўскосна ўдзельнічаюць у кіраванні, кантролі або капітале (маёмасці) прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы і прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы,

і ў кожным выпадку паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных або фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, адрозныя ад тых, якія мелі б месца паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады любы прыбытак, які мог бы быць налічаны аднаму з іх, але з-за наяўнасці гэтых умоў не быў яму налічаны, можа быць уключаны ў прыбытак гэтага прадпрыемства і, адпаведна, абкладзены падаткам.

2. У выпадку, калі адна Дагаворная Дзяржава ўключае ў прыбытак прадпрыемства гэтай Дзяржавы - і адпаведна абкладае падаткам - прыбытак, па якому прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы было абкладзена падаткам у гэтай другой Дзяржаве, і прыбытак, такім чынам уключаны, з'яўляецца прыбыткам, які быў бы налічаны прадпрыемству першай названай Дзяржавы, калі б умовы ўзаемаадносін паміж двума прадпрыемствамі былі б умовамі, якія існуюць паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады гэта другая Дзяржава робіць адпаведную карэкціроўку ў суме падатку, які спаганяецца з гэтага прыбытку, калі гэта другая Дзяржава лічыць такую карэкціроўку апраўданай. Пры вызначэнні такой карэкціроўкі належная ўвага ўдзяляецца іншым палажэнням дадзенай Канвенцыі, а кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў, пры неабходнасці, пракансультуюцца адзін з адным.

#### Артыкул 10 Дывідэнды

1. Дывідэнды, што выплачваюцца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія дывідэнды могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, якая выплачвае дывідэнды, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам дывідэндаў, спаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў.

Палажэнні гэтага пункта не закранаюць падаткаабкладання кампаніі ў дачыненні да прыбытку, з якога выплачваюцца дывідэнды.

3. Тэрмін "дывідэнды" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле

абазначае даход ад акцый або іншых правоў, якія не з'яўляюцца даўгавымі патрабаваннямі, якія даюць права на ўдзел у прыбытку, а таксама даход, які разглядаецца як размеркаванне ў адпаведнасці з падатковым заканадаўствам той Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што размеркоўвае прыбытак.

4. Палажэнні пункта 2 гэтага артыкула не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базой, якая размешчана там, і холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базой. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 - у залежнасці ад абставін.

5. У выпадку, калі кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, атрымае прыбытак або даходы з другой Дагаворнай Дзяржавы, гэта другая Дзяржава не абкладае падаткам дывідэнды, якія выплачваюцца гэтай кампаніяй, за выключэннем, калі такія дывідэнды выплачваюцца рэзідэнтам гэтай другой Дзяржавы або калі холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды звязаны з пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базой, што размешчаны ў гэтай другой Дзяржаве, і не падвяргае неразмеркаваны прыбытак кампаніі падатку на неразмеркаваны прыбытак кампаніі, нават калі выплачваемы дывідэнды або неразмеркаваны прыбытак складаюцца поўнашчо або часткова з прыбытку або даходу, якія ўзнікаюць у такой другой Дзяржаве.

#### Артыкул 11 Працэнты

1. Працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам працэнтаў, спатаняемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы працэнтаў.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2, працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы ў сувязі з продажам у кредит любога прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталявання або па пазыцы любога віду, што прадастаўлена банкам, могуць абкладацца падаткам у першай названай Дзяржаве і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, аднак калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам працэнтаў, спатаняемы падатак не перавышае 5 працэнтаў валавой сумы працэнтаў.

4. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 2 і 3, працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве, вызваляюцца ад падаткаабкладання ў гэтай Дзяржаве, калі яны выплачваюцца другой Дагаворнай Дзяржаве, яе мясцоваму органу ўлады або Цэнтральнаму (Нацыянальнаму) банку гэтай другой Дзяржавы.

5. Тэрмін "працэнты" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад даўгавых патрабаванняў любога віду, без залежнасці ад іпатэчнага забеспячэння і без залежнасці ад валодання правам на ўдзел у прыбытках даўжніка, і, у прыватнасці, даход ад урадавых каштоўных папер і даход ад аблігацый або даўгавых

абавязачельстваў, уключаючы прэміі і ўзнагароды па гэтых каштоўных паперах, аблігацыях або даўгавых абавязачельствах. Штрафы за несвоечасовыя выплаты не разглядаюцца ў якасці працэнтаў для мэт гэтага артыкула. Тэрмін "працэнты" не ўключае ніякага віду даходу, які разглядаецца як дывідэнды ў адпаведнасці з палажэннямі артыкула 10.

6. Палажэнні пунктаў 2, 3 і 4 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой ўзнікаюць працэнты, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базы, што размешчана там, і даўгавое патрабаванне, на падставе якога выплачваюцца працэнты, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базой. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 - у залежнасці ад абставін.

7. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама гэта Дагаворная Дзяржава, мясцовы орган улады або іншы рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае працэнты, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла запазычанасць, па якой выплачваюцца працэнты, і выдаткі па выплаце гэтых працэнтаў нясе такое пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, то лічыцца, што такія працэнты ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

8. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам, або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгавога патрабавання, у сувязі з якім яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам пры адсутнасці такіх адносін, то палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дадзенай Канвенцыі.

#### Артыкул 12

##### Роялці

1. Роялці, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак такія роялці могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам роялці, спганяемы падатак не перавышае:

а) 5 працэнтаў валавой сумы роялці ў выпадку, калі такія роялці складаюцца з плацяжоў любога віду, якія атрыманы ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне або прадастаўленне права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі (за выключэннем кінафільмаў) або за выкарыстанне або прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталювання або аўтамабільнага транспарту;

б) 10 працэнтаў валавой сумы ўсіх іншых роялці.

3. Тэрмін "роялці" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае

плацяжы любога віду, што атрыманы ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне або за прадастаўленне права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі (уключаючы кінафільмы), любога патэнта, гандлёвай маркі, дызайна або мадэлі, схемы, сакрэтнай формулы або працэсу, або за інфармацыю, што датычыцца прамысловага, камерцыйнага або навуковага вопыту, або за выкарыстанне або прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталавання або аўтамабільнага транспарту.

4. Палажэнні пункта 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік роялці, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць роялці, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з размешчанай там пастаяннай базы, і права або маёнасць, у дачыненні да якіх выплачваюцца роялці, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 - у залежнасці ад абставін.

5. Лічыцца, што роялці ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама гэтая Дагаворная Дзяржава, мясцовы орган улады або іншы рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае роялці, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла абавязацельства выплачваць роялці, і такія роялці выплачваюцца гэтым пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, тады лічыцца, што роялці ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума роялці, якая адносіцца да выкарыстання права або інфармацыі, на падставе якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дадзенай Канвенцыі.

#### Артыкул 13

##### Даходы ад адчужэння маёмасці (прырост капіталу)

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаварылася ў артыкуле 6, што размешчана ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Даходы ад адчужэння маёмасці іншай, чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасці іншай, чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да пастаяннай базы, якая даступна рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве для аказання незалежных асабістых паслуг, уключаючы такія даходы ад адчужэння такога пастаяннага прадстаўніцтва (асобна або ў сукупнасці з цэлым прадпрыемствам) або такой пастаяннай базы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

3. Даходы, якія атрымлівае прадпрыемства адной Дагаворнай

Дзяржавы ад адчужэння марскіх, паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарту, што эксплуатауюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасці іншай, чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да эксплуатацыі такіх марскіх, паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарту, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве.

4. Даходы, якія атрымліваюцца ад адчужэння акцый або правоў кампаніі або юрыдычнай асобы, актывы якой прама або праз удзел адной або некалькіх кампаній або юрыдычных асоб складаюцца больш чым на 50 працэнтаў з нерухомай маёмасці, што размешчана ў Дагаворнай Дзяржаве, або з правоў, што звязаны з такой нерухомай маёмасцю, могуць абкладацца падаткам у гэтай Дзяржаве.

5. Даходы ад адчужэння акцый або другіх правоў, іншых, чым тыя, аб якіх гаворыцца ў пункце 4 гэтага артыкула, кампаніі або іншай юрыдычнай асобы, якая з'яўляецца рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай Дагаворнай Дзяржаве пры адной з наступных абставін:

а) калі атрымальнік даходу адчужае 10 працэнтаў або больш капіталу кампаніі або юрыдычнай асобы, або

б) калі атрымальнік даходу адчужае менш 10 працэнтаў, аднак меў на момант адчужэння або ў любы час на працягу 12 месяцаў, што папярэднічалі адчужэнню, 10 працэнтаў або больш капіталу кампаніі або юрыдычнай асобы.

6. Даходы ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанай у пунктах 1, 2, 3, 4 і 5, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца асоба, якая адчужае маёмасць.

#### Артыкул 14

##### Незалежныя асабістыя паслугі

1. Даход, што атрымлівае фізічная асоба, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, за прафесіянальныя паслугі або іншую дзейнасць незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, за выключэннем выпадкаў, калі яна мае рэгулярна даступную пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве для аказання паслуг. Калі яна мае такую пастаянную базу, даход можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі па даходу, які адносіцца да гэтай пастаяннай базы.

2. Тэрмін "прафесіянальныя паслугі" ўключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, мастацкую, адукацыйную або выкладчыцкую дзейнасць, таксама як і незалежную дзейнасць урачоў, адвакатаў, інжынераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

3. Для мэт дадзенай Канвенцыі тэрмін "пастаянная база" абазначае пастаяннае месца, такое, як кабінет або офіс, праз якое поўнасю або часткова ажыццяўляецца дзейнасць фізічнай асобы, якая прадастаўляе незалежныя асабістыя паслугі.

#### Артыкул 15

##### Залежныя асабістыя паслугі

1. З улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18 і 19 заработная плата і іншае падобнае ўзнагароджанне, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы за работу па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі работа па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі работа па найму ажыццяўляецца такім чынам, узнагароджанне, што атрымана ў сувязі з гэтым, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, узнагароджанне, якое

атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы за работу па найму, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў першай названай Дзяржаве, калі:

а) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць увогуле 183 дні ў любым дванаццацімесячным перыядзе, і

б) ўзнагароджанне выплачваецца наймальнікам або ад імя наймальніка, які не з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы, і

с) расходы па выплаце ўзнагароджанняў не нясе пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, якую наймальнік мае ў другой Дзяржаве.

#### Артыкул 16 Ганарары дырэктараў

Ганарары дырэктараў і іншыя падобныя выплаты, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці члена савета дырэктараў кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

#### Артыкул 17 Артысты і спартсмены

1. Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 14 і 15, даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці работніка мастацтваў, такога, як артыст тэатра, кіно, радыё або тэлебачання, або музыканта, або ў якасці спартсмена, ад яго асабістай дзейнасці як такой, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход ад асабістай дзейнасці, што ажыццяўляецца работнікам мастацтваў або спартсменам у такой яго якасці, налічваецца не самому работніку мастацтваў або спартсмену, а другой асобе, незалежна ад таго, з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14 і 15, можа абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў або спартсмена.

#### Артыкул 18 Пенсіі

3. Улікам палажэнняў пункта 2 артыкула 19 пенсіі, рэнта і іншае падобнае ўзнагароджанне, якія выплачваюцца рэзідэнту Дагаворнай Дзяржавы, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

#### Артыкул 19 Дзяржаўная служба

1. а) Узнагароджанне іншае, чым пенсія, якое выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай фізічнай асобе за паслугі, якія аказваюцца гэтай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак такое ўзнагароджанне абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі аказваюцца ў гэтай Дзяржаве і фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, якая:

(i) з'яўляецца грамадзянінам гэтай Дзяржавы, або

(ii) не стала рэзідэнтам гэтай Дзяржавы толькі з мэтай аказання паслуг.

2. а) Любая пенсія, якая выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай або з фондаў, што створаны ёю, фізічнай асобе за паслугі, што аказаны гэтай Дзяржаве, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам і грамадзянінам гэтай Дзяржавы.

3. Палажэнні артыкулаў 15, 16 і 18 прымяняюцца да ўзнагароджання і пенсій за паслугі, што аказваюцца ў сувязі з камерцыйнай дзейнасцю, якая ажыццяўляецца Дагаворнай Дзяржавай.

#### Артыкул 20 Студэнты

Выплаты, якія студэнт або навучэнец, які з'яўляецца або непасрэдна перад прыездам у адну Дагаворную Дзяржаву з'яўляўся рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы і знаходзіцца ў першай названай Дзяржаве выключна з мэтай атрымання адукацыі або праходжання практыкі, атрымлівае для мэт яго ўтрымання, адукацыі або практыкі, не абкладаюцца падаткам у гэтай Дзяржаве, пры ўмове, што такія выплаты ўзнікаюць з крыніц за межамі гэтай Дзяржавы.

#### Артыкул 21 Іншыя даходы

1. Віды даходаў рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад месца іх узнікнення, не названыя ў папярэдніх артыкулах дадзенай Канвенцыі, абкладаюцца падаткамі толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходаў, іншых, чым даход ад нерухомай маёмасці, што вызначана ў пункце 2 артыкула 6, калі атрымальнік такіх даходаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз пастаяннае прадстаўніцтва, якое размешчана там, або аказвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базы, якая размешчана там, і права або маёмасць, у дачыненні да якіх выплачваецца даход, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 - у залежнасці ад абставін.

#### Артыкул 22 Капітал (маёмасць)

1. Капітал (маёмасць), што прадстаўлены нерухомай маёмасцю, аб якой гаворыцца ў артыкуле 6, што належыць рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы і размешчаны ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Капітал (маёмасць), што прадстаўлены маёмасцю іншай, чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасцю іншай, чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да пастаяннай базы, якая даступна рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве ў мэтах аказання незалежных асабістых паслуг, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

3. Капітал (маёмасць), што прадстаўлены марскімі, паветранымі суднамі або аўтамабільным транспартам, які належыць прадпрыемству адной Дагаворнай Дзяржавы і эксплуатаецца ў міжнародных перавозках,

і маёмасцю іншай, чым нерухомая маёмасць, якая адносіцца да эксплуатацыі такіх марскіх, паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарту, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дагаворнай Дзяржаве.

4. Усе іншыя элементы капіталу (маёмасці) рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

#### Артыкул 23 Абмежаванне пераваг

Кампетэнтны орган адной Дагаворнай Дзяржавы можа пасля кансультацыі з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы адмовіць у прадастаўленні пераваг дадзенай Канвенцыі любой асобе або ў дачыненні да любой здзелкі, калі, па яго меркаванню, прадастаўленне такіх пераваг будзе з'яўляцца злоўжываннем Канвенцыі згодна з яе мэтамі.

#### Артыкул 24 Устараненне двойнога падаткаабкладання

1. У Ізраілі, з улікам заканадаўства Ізраіля адносна прадастаўлення ў якасці крэдыту супраць ізраільскага падатку, што выплачаны ў любой краіне, акрамя Ізраіля (які не закранае агульнага прынцыпу, што змешчаны ў гэтым пункце), Беларускі падатак, выплачаны ў дачыненні да даходу, што атрыманы з Беларусі, або капіталу (маёмасці), які размешчаны ў Беларусі, залічваецца супраць ізраільскага падатку, які аплачваецца ў дачыненні да такога даходу або капіталу (маёмасці). Аднак такі залік не павінен перавышаць такія суадносіны ізраільскага падатку, як даход з крыніц у Беларусі або капітал (маёмасць), што размешчаны ў Беларусі, суадносіцца з сукупным даходам або капіталам (маёмасцю), які падлягае ізраільскаму падатку.

2. У выпадку Беларусі двойное падаткаабкладанне ўстараняецца наступным чынам:

Калі рэзідэнт Беларусі атрымлівае даход (прыбытак) або валодае капіталам (маёмасцю), які ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Канвенцыі можа абкладацца падаткам у Ізраілі, тады Беларусь дазваляе:

a) у якасці выліку з падатку на даход (прыбытак) гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на даход (прыбытак), які выплачаны ў Ізраілі;

b) у якасці выліку з падатку на нерухомую маёмасць гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на нерухомую маёмасць, які выплачаны ў Ізраілі.

Такі вылік, аднак, у любым выпадку не павінен перавышаць той часткі падатку з даходу (прыбытку) або падатку з капіталу (маёмасці), як было падлічана да прадастаўлення выліку, якая адносіцца, у залежнасці ад абставін, да даходу (прыбытку) або капіталу (маёмасці), які можа абкладацца падаткам у Ізраілі.

#### Артыкул 25 Недэскрымінацыя

1. Фізічныя асобы, якія з'яўляюцца грамадзянамі адной Дагаворнай Дзяржавы, не падлягаюць у другой Дагаворнай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім

патрабаванні, якім падлягаюць або могуць падлягаць фізічныя асобы, якія з'яўляюцца грамадзянамі гэтай другой Дзяржавы, пры тых жа абставінах, у прыватнасці, у дачыненні да пастаяннага месцазнаходжання.

2. Падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць менш спрыяльным у гэтай другой Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў гэтай другой Дзяржавы, якія ажыццяўляюць падобную дзейнасць. Гэта палажэнне не разглядаецца як тое, якое абавязвае адну Дагаворную Дзяржаву прадастаўляць рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы якія-небудзь асабістыя льготы, вызваленні і скідкі ў падаткаабкладанні на падставе грамадзянскага статусу або сямейных абавязацельстваў, якія яна прадастаўляе сваім уласным рэзідэнтам.

3. За выключэннем выпадкаў, калі прымяняюцца палажэнні пункта 1 артыкула 9, пункта 8 артыкула 11 або пункта 6 артыкула 12 дадзенай Канвенцыі, працэнты, роялці і іншыя выплаты, якія выконвае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, падлягаюць, у мэтах вызначэння падаткаабкладаемага прыбытку такога прадпрыемства, вылічэнням на тых жа ўмовах, як калі б яны былі выплачаны рэзідэнту першай названай Дзяржавы. Падобным чынам любыя даўгі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы падлягаюць у мэтах вызначэння падаткаабкладаемага капіталу (маёмасці) такога прадпрыемства вылічэнням на тых жа ўмовах, што і даўгі рэзідэнту першай названай Дзяржавы.

4. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал (маёмасць) якіх поўнасю або часткова належыць аднаму або некалькім рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы або прама ці ўскосна кантралюецца імі, не падлягаюць у першай названай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падвяргаюцца або могуць падвяргацца падобныя прадпрыемствы першай названай Дзяржавы.

5. Палажэнні гэтага артыкула, нягледзячы на палажэнні артыкула 2, прымяняюцца да падаткаў любога роду і віду.

#### Артыкул 26

#### Працэдура ўзаемнага пагаднення

1. Калі асоба лічыць, што дзеянні адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць або прывядуць да падаткаабкладання яе не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Канвенцыі, яна можа, незалежна ад сродкаў абароны, якія прадугледжаны нацыянальным заканадаўствам гэтых Дзяржаў, прадставіць сваю справу для разгляду ў кампетэнтны орган той Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой яна з'яўляецца, або, калі яе выпадак падпадае пад дзеянне пункта 1 артыкула 25, той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу трох гадоў з даты першага паведамлення аб дзеяннях, што прыводзяць да падаткаабкладання не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Канвенцыі.

2. Кампетэнтны орган імкнецца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай, і калі ён сам не ў стане прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтнымі органамі другой Дагаворнай Дзяржавы, з мэтай пазбягання падаткаабкладання, якое не адпавядае дадзенай Канвенцыі. Любая дасягнутая дамоўленасць выконваецца, нягледзячы на якія-небудзь абмежаванні па часу, што

маюцца ў нацыянальных заканадаўствах Дагаворных Дзяржаў.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжкасці або сумненні, якія ўзнікаюць пры тлумачэнні або прымяненні дадзенай Канвенцыі. Яны могуць таксама кансультавацца адзін з адным для мэт устаранення дваінога падаткаабкладання ў выпадках, якія не прадугледжаны дадзенай Канвенцыяй.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць уступаць у прамыя кантакты адзін з адным у мэтах дасягнення згоды ў разуменні папярэдніх пунктаў. Калі акажацца пажаданым для дасягнення згоды правесці вусны абмен думкамі, такі абмен думкамі можа мець месца ў камісіі, якая складаецца з прадстаўнікоў кампетэнтных органаў Дагаворных Дзяржаў.

#### Артыкул 27 Абмен інфармацыяй

1. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў абменьваюцца такой інфармацыяй, якая неабходна для выканання палажэнняў дадзенай Канвенцыі або ўнутранага заканадаўства Дагаворных Дзяржаў, што датычыцца падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзеная Канвенцыя, у той ступені, у якой падаткаабкладанне па гэтаму заканадаўству не супярэчыць дадзенай Канвенцыі. Абмен інфармацыяй не абмяжоўваецца артыкулам 1. Любая інфармацыя, што атрымана Дагаворнай Дзяржавай, лічыцца канфідэнцыяльнай такім жа чынам, як і інфармацыя, што атрымана ў рамках нацыянальнага заканадаўства гэтай Дзяржавы, і раскрываецца толькі асобам або органам (уключаючы суды і адміністрацыйныя органы), якія звязаны з вызначэннем або з'яўленнем, прымусовым спатаннем або выкананнем рашэнняў, або разборам заяў у дачыненні да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзеная Канвенцыя. Такія асобы або органы выкарыстоўваюць інфармацыю толькі для такіх мэт. Яны могуць раскрываць інфармацыю ў ходзе адкрытага судовата пасяджэння або пры прыняцці судовых рашэнняў.

2. Ні ў якім выпадку палажэнні пункта 1 не будуць тлумачыцца як тыя, што абавязваюць адну Дагаворную Дзяржаву:

а) праводзіць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству і адміністрацыйнай практыцы гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

б) прадастаўляць інфармацыю, якую нельга атрымаць па заканадаўству або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

с) прадастаўляць інфармацыю, якая раскрывала б якую-небудзь гандлёвую, прадпрымальніцкую, прамысловую, камерцыйную або прафесіянальную тайну або гандлёвы працэс або інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы.

#### Артыкул 28

Члены дыпламатычных прадстаўніцтваў і консульскіх устаноў

Ніякія палажэнні дадзенай Канвенцыі не закранаюць падатковых прывілей членаў дыпламатычных прадстаўніцтваў або консульскіх устаноў, што прадастаўлены агульнымі нормама міжнароднага права або палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

Артыкул 29  
Уваходжанне ў сілу

1. Дагаворныя Дзяржавы паведамляюць адна адной аб выкананні ўнутрыдзяржаўных працэдур, неабходных для ўваходжання ў сілу дадзенай Канвенцыі.

2. Канвенцыя ўваходзіць у сілу з даты атрымання апошняга паведамлення, аб якім гаворыцца ў пункце 1, і яе палажэнні прымяняюцца:

а) у дачыненні да падаткаў, што ўтрыманы ў крыніцы з даходаў, якія атрыманы першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім Канвенцыя ўваходзіць у сілу;

б) у дачыненні да іншых падаткаў, да падаткаў, што спаганяюцца за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім Канвенцыя ўваходзіць у сілу.

Артыкул 30  
Спыненне дзеяння

1. Дадзеная Канвенцыя застаецца ў сіле на працягу няпэўнага перыяду. Аднак па заканчэнні перыяду ў пяць каляндарных гадоў з даты ўваходжання ў сілу Канвенцыі любая Дагаворная Дзяржава можа спыніць яе дзеянне па дыпламатычных каналах, шляхам паведамлення аб спыненні дзеяння не менш чым за 6 месяцаў да заканчэння любога каляндарнага года.

2. У гэтым выпадку дзеянне Канвенцыі спыняецца:

а) у дачыненні да падаткаў, што ўтрыманы ў крыніцы з даходаў, што атрыманы першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне;

б) у дачыненні да іншых падаткаў, да падаткаў, што спаганяюцца за любы падатковы перыяд, які пачынаецца першага або пасля першага студзеня каляндарнага года, наступнага за годам, у якім дадзена паведамленне.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзеную Канвенцыю.

Здзейснена ў горадзе Іерусалім 11 красавіка 2000 года ў двух экзэмплярах, кожны на беларускай, іўрыце і англійскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку разыходжання ў тлумачэнні перавагу мае тэкст на англійскай мове.

За Урад  
Рэспублікі Беларусь  
Подпіс

За Урад  
Дзяржавы Ізраіль  
Подпіс

[ ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS ]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF  
ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS  
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE  
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON  
INCOME AND ON CAPITAL (PROPERTY)

The Government of the State of Israel and the Government of the Republic of Belarus, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and for the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (property), have agreed as follows:

*Article 1. Personal Scope*

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

*Article 2. Taxes Covered*

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital (property) imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital (property) all taxes imposed on total income, on total capital (property) or on elements of income or of capital (property), including taxes on gains from the alienation of property of any kind, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises as well as taxes on capital (property) appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) In the case of Israel:

- (i) taxes imposed according to the Income Tax Ordinance and its adjunct laws;
- (ii) taxes imposed upon gains from the alienation of real property according to the Land Appreciation Tax Law,
- (iii) taxes imposed on real property according to the Property Tax Law,
- (iv) the tax imposed according to the Employers Tax Law (hereinafter referred to as "Israeli tax");

b) In the case of Belarus:

- (i) the tax on income and profits of enterprises, associations, organizations;
- (ii) the income tax on individuals;
- (iii) the tax on immovable property;
- (iv) the land tax

(hereinafter referred to as “Belarusian tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

### *Article 3. General Definitions*

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
  - a) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Israel or Belarus, as the context requires;
  - b) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
  - c) the term “company” means any legal person which is treated as a separate entity for tax purposes;
  - d) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
  - e) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft or road-vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
  - f) the term “competent authority” means:
    - (i) in the case of Israel, the Minister of Finance or his authorized representative;
    - (ii) in the case of Belarus, the State Tax Committee or its authorized representative.
- 2.a) As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies. The meaning of a term under the taxation law of that State shall have priority over the meaning provided for such term in other branches of law of that State.
- b) If, as a result of the provisions of subparagraph a), the meaning of a term under the laws of a Contracting State is different from the meaning of that term under the laws of the other Contracting State, the competent authorities of the Contracting States may agree upon a common meaning of that term.

### *Article 4. Resident*

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature.

But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital (property) situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode,
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national,
- d) if each State considers him as its national or if he is not a national of either of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident- of the State in which its place of effective management is situated. If the State in which its place of effective management is situated cannot be determined, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement. For the purposes of this Article, "effective management" - inter alia, the place where the decision making at the highest level on the important policies essential for the management of the company takes place, the place that plays a leading part in the management of a company from an economic point of view.

4. The term "resident of a Contracting State" shall include that State and its local authorities.

#### *Article 5. Permanent Establishment*

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management,
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory,
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

- a) a building site or construction or installation project, but only where such site or project continues for a period of more than twelve months,

- b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or connected project) within the country for a period or periods aggregating more than six months within any 12-month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
  - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
  - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
  - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
  - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for the purpose of carrying on any other activity of a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;
  - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, an insurance company which is a resident of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State where it insures risks in that other State through a representative other than a broker or agent referred to in paragraph 7.
7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

*Article 6. Income from Immovable Property*

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated; ships, aircraft and road-transport vehicles shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

*Article 7. Business Profits*

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

*Article 8. International Transport*

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that State. Income derived by the enterprise from the rental of ships or aircraft operated in international traffic or from the use, maintenance or rental of containers operated in international traffic (including trailers, barges and related equipment for the transport of such containers) shall be taxable only in that State if such income is incidental to the profits from the operation of ships or aircraft by the enterprise in international traffic.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

*Article 9. Associated Enterprises*

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital (property) of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital (property) of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly-- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

*Article 10. Dividends*

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividend" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income treated as a distribution by the taxation laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

*Article 11. Interest*

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment or on any loan of whatever kind granted by a bank may be taxed in the first-mentioned State and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is paid to the other Contracting State, a local authority thereof or the Central (National) Bank of that other State.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article. The term "interest" shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of Article 10.

6. The provisions of paragraphs 2, 3 and 4 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a local authority or another resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

#### *Article 12. Royalties*

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the royalties where such royalties consist of payments of any kind received as a consideration for the use or the right to use any copyright of literary, artistic or scientific work (excluding cinematograph films) or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or road-transport vehicles;

b) 10 per cent of the gross amount of all other royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or road-transport vehicles.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a local authority or another resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

*Article 13. Gains from the Alienation of Property (Capital Gains)*

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of property - other than immovable property - forming part of the business of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of property - other than immovable property - pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic or property - other than

immovable property - pertaining to the operation of such ships, aircraft or road-transport vehicles, shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains derived from the alienation of shares or rights in a company or legal person the assets of which consist of more than 50 per cent, directly or through the interposition of one or more companies or legal persons, of immovable property situated in a Contracting State or of rights connected with such immovable property may be taxed in that State.

5. Gains from the alienation of shares or other rights other than those mentioned in paragraph 4 of this Article in a company or other legal person which is a resident of a Contracting State may be taxed in that Contracting State in either of the following circumstances:

- a) if the recipient of the gain alienates 10% or more of the capital of the company or legal person, or
- b) if the recipient of the gain alienates less than 10%, but held at the time of the alienation or at any time during the 12 month period preceding the alienation 10% or more of the capital of the company or legal person.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

#### *Article 14. Independent Personal Services*

1. Income derived by an individual resident in a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his services. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

3. For the purposes of this Convention, the term "fixed base" means a fixed place such as an office or room, through which the activity of an individual performing independent personal services is wholly or partly carried on.

#### *Article 15. Dependent Personal Services*

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

*Article 16. Director's Fees*

Director's fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

*Article 17. Artistes and Sportspersons*

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but another person, whether a resident of a Contracting State or not, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

*Article 18. Pensions*

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions, annuities and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

*Article 19. Government Service*

- 1.a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that State shall be taxable only in that State.
- b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
  - (i) is a national of that State; or
  - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- 2.a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that State shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State.

#### *Article 20. Students*

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

#### *Article 21. Other Income*

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

#### *Article 22. Capital (Property)*

1. Capital (property) represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital (property) represented by property - other than immovable property - forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by property -- other than immovable property -- pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital (property) represented by ships, aircraft and road-transport vehicles owned by an enterprise of a Contracting State and operated in international traffic and by property -- other than immovable property -- pertaining to the operation of such ships, aircraft or road-transport vehicles, shall be taxable only in that Contracting State.

4. All other elements of capital (property) of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

*Article 23. Limitation on Benefits*

A competent authority of a Contracting State may, after consultation with the competent authority of the other Contracting State, deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in its opinion the granting of those benefits would constitute an abuse of the Convention according to its purposes.

*Article 24. Elimination of Double Taxation*

1. In Israel, subject to the laws of Israel regarding the allowance as a credit against Israel tax of tax paid in any country other than Israel (which shall not affect the general principle contained in this paragraph), Belarus tax paid in respect of income derived from Belarus or of capital (property) situated in Belarus shall be allowed as a credit against Israel tax payable in respect of that income or capital (property). The credit shall not, however, exceed that portion of Israeli tax which the income from sources within Belarus or the capital (property) situated in Belarus bears to the entire income or capital (property) subject to Israeli tax.

2. In the case of Belarus, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Belarus derives income (profits) or owns capital (property) which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Israel, Belarus shall allow:

- a) as a deduction from the tax on the income (profits) of that resident, an amount equal to the income (profits) tax paid in Israel,
- b) as a deduction from the tax on the immovable property of that resident, an amount equal to the tax on immovable property paid in Israel.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income (profits) tax or capital (property) tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income (profits) or the capital (property) which may be taxed in Israel.

*Article 25. Non-discrimination*

1. Individuals possessing the nationality of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which individuals possessing the nationality of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibility which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 of this Convention apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be deductible, for the purpose of determining the taxable profits of that enterprise, under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital (property) of that enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital (property) of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

#### *Article 26. Mutual Agreement Procedure*

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

*Article 27. Exchange of Information*

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

*Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts*

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

*Article 29. Entry into Force*

1. The Contracting States shall notify each other the domestic procedures for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

- a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes, to such taxes chargeable for any tax period beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

*Article 30. Termination*

1. This Convention shall remain in force indefinitely. However, after a period of five calendar years from the date on which the Convention enters into force, either Contracting State may terminate it by giving notice of termination through diplomatic channels at least six months before the end of any calendar year.

2. In such event the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes, to such taxes chargeable for any tax period beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at this day of April 2000, which corresponds to the of 5760, in duplicate, in the Hebrew, Belarusian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel :

DAVID LEVI

For the Government of the Republic of Belarus :

URAL LATYPOV

(א) בזיקה למסים המנוכחים במקור, על הכנסה שנצמחה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה, או לאחר יום זה;

(ב) בזיקה למסים אחרים, על מסים שאפשר לחייב בהם בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה, או לאחר יום זה.

ולראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כיאות, חתמו על אמנה זו.

נעשה ב ישראל ביום 11 בחודש אוגוסט, 2000 שהינו יום 1 בחודש אוגוסט, התש"ס בשני עותקי מקור, בשפות עברית, ברוסית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת הרפובליקה של ברוס

בשם ממשלת מדינת ישראל

סעיף 28

חברי משלחות דיפלומטיות ונציגויות קונסולריות

שום דבר האמור כאמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של חברי משלחות דיפלומטיות או נציגויות קונסולריות לפי הכללים המקובלים במשפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 29

כניסה לתוקף

1. המדינות המתקשרות תודענה זו לזו על כי הנהלים הפנימיים לכניסתה לתוקף של אמנה זו מולאו.

2. האמנה תיכנס לתוקף בתאריך קבלת המאוחרת מבין ההודעות המכרות כס"ק 1, והוראותיה יהיו:

(א) בזיקה למסיס המנוכיס, במקור, על הכנסה שנצמחה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נכנסה האמנה לתוקף, או לאחר יום זה

(ב) בזיקה למסיס אחרים, על מסיס שאפשר לחייב בהם בכל תקופת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית שאחרי השנה שבה נכנסה האמנה לתוקף, או לאחר יום זה.

סעיף 30

סיום

1. אמנה זו תישאר בתוקף לפרק זמן בלתי מוגבל, אולם אחרי פרק זמן על המש שנות קלנדריות מתאריך כניסתה של אמנה זו לתוקף, כל אחת מן המדינות המתקשרות רשאית להביא את האמנה לידי סיום, על ידי מסירת הודעה על סיום בצינורות הדיפלומטיים לפחות שישה חודשים לפני תום כל שנה קלנדרית.

2. במקרה זה, תחדל האמנה להיות בעלת תוקף:

להסכם. לקיים חילופי דעות בעל פה. חילופין כאמור יכולים להתקיים באמצעות ועדה המורכבת מנציגי הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.

### סעיף 27

#### חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו כיניהן מידע ככל שיהיה דרוש לכיצוע הוראותיה של אמנה זו או של הדינים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, כמידה שהחויב במס לפיהם אינו מנוגד לאמנה. חילופי המידע אינם מוגבלים ע"י סעיף 1. כל ידיעה שקיבלה מדינה מתקשרת יראו אותה כסודית כאופן זהה לידיעה שהושגה לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותה רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בחי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנידונים באמנה זו. באכיפתם, בהענדה לדין כשלהם או בהחלטה על נרעור בקשך אליהם. בני אדם או רשויות כאמור ישתמשו בידיעות האמורות רק למטרות אלו. הם רשאים לגלות את הידיעות בהליכים פומביים בבית משפט או בהחלטות משפטיות.

2. אין לפרש את הוראות ס"ק 1 בשוכ מקרה כמטילות חובה על מדינה מתקשרת:  
(א) לנקוט אמצעים מינהליים המנוגדים לדינים או לנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;

(ב) לספק מידע אשר אין לקבלו לפי דינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;

(ג) לספק מידע העשוי לגלות מוד מסווי, עכקי, תעשיוני או מקצועי, או תהליך מסחרי, או מידע, אשר גילויים עשוי להיות בסתירה לסדר הציבורי.

4. מיזמים של מדינה מתקשרת שהבגלות או השליטה המלאה או החלקית על הונם (רכושם) נתונה במישרין או בעקיפין, כידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים כמדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למיסוי או לכל זריעה הקשורה במיסוי, השונים או מכבידים יותר מהמיסוי וההזריות הקשורות בו, שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

5. על אף הוראות סעיף 2, הוראות סעיף זה יחולו על מסים מכל סוג ותיאור.

## סעיף 26

### נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות החתקשות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב כמס שלא בהתאם להוראות אמנה זו, רשאי הוא, בלי שיש לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להביא את עניינו לפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה, או אם המקרה בא בגדר סעיף 25 (1), של המדינה המתקשרת שהוא אזרח, יש להביא את עניינו בתוך שלוש שנים מן ההודעה הראשונה על הפעולה המביאה לידי חיוב כמס שלא בהתאם להוראות אמנה זו.

2. אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מספק בעצמה, תשתדל הרשות המוסמכת ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב כמס שלא בהתאם לאמנה. כל הסכם שיושג יישם על אף מגבלות זמן כלשהו שבדין הפנימי של המדינות המתקשרות.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירוש האמנה או יישומה. הן רשאיות גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת חסי כפל כמקרים שלגביהם אין הוראות באמנה זו.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר זו עם זו ישירות על מנת להגיע להסכם כמובנו בסעיפים הקודמים. כאשר נראה כי מומלץ, על מנת להגיע

(א) כניכוי מהמס על ההכנסה (רווחים) של אותו תושב, סכום השווה למס ההכנסה (רווחים) המוטלם בישראל;

(ב) כניכוי מהמס על המקרקעין של אותו תושב, סכום השווה למס על מקרקעין המשולם בישראל.

אולם בכל מקרה, ניכוי כאמור לא יעלה על אותו חלק ממס ההכנסה (רווחים) או מס ההון (רכוש), כפי שחושב לפני מתן הניכוי, אשר ניתן לייחס, לפי המקרה, להכנסה (רווחים) או ההון (רכוש) שניתן לחייב כמס בישראל.

#### סעיף 25

#### אי-הפליה

1. יחידים בעלי אזרחות של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למיסוי או לכל דרישה הקשורה במיסוי, השונים או מכבידים יותר מקמיסוי ומהדרישות הקשורות בו, שיחידים בעלי אזרחות של אותה מדינה אחרת, באותן נסיבות, בעיקר כזיקה לתושבות, כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

2. המיסוי על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המוקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פהות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות. הוראה זו לא תתפרש כנוחייבת מדינה מתקשרת להעניק לתושבים של המדינה המתקשרת האחרת הקצבות, הקלות והנחות אישיות כלשהן למטרות מס מטעמי מעמד אזרחי או אחריות משפחתית שהיא מנניקה לתושביה.

3. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9 (ו), סעיף 11 (6), או סעיף 12 (6) של אמנה זו, ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו לעניין קביעת הרווחים ההיבטים במס של אותו מיזם, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה המכרת ראשונה. באופן דומה, כל חוב של מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, למטרות קביעת ההון (הרכוש) החייב כמס של אותו מיזם, יהיה ניתן לניכוי לפי אותם תנאים כאילו הובטה בחוזה לתושב המדינה המכרת ראשונה.

3. הון (רכוש) המורכב מספינות, כלי טייט וכלי רכב יבשתיים שבבעלות מיזם של מדינה מתקשרת, המופעלים כתחבורה בינלאומית, ורכוש - שאינו מקרקעין - השייך להפעלתם של הספינות, כלי הטיס או כלי הרכב היבשתיים האמורים, יהיה ויחב בטוּס רק באותה מדינה מתקשרת.

4. כל המרכיבים האחרים של הון (רכוש) של תושב מדינה מתקשרת יהיו חייבים מס רק באותה מדינה.

#### סעיף 23

##### הגבלת הטבות

רשות מוסמכת של מדינה מתקשרת רשאית, לאחר התייעצות עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, לשלול את ההטבות לפי אמנה זו מכל אדם, או ביחס לכל עסקה, אם לדעתה הענקת הטבות אלו מהווה ניצול לרעה של האמנה לאור מטרותיה.

#### סעיף 24

##### מניעת מסי כפל

1. בישראל, בכפוף לדיני ישראל בדבר זקיפת מס המשתלם ככל מדינה שמחוץ לישראל, כזיכוי נגד מס ישראלי (אשר לא יפגע בעקרון הכללי בסיק זה), מס בלרוס ששולם על הכנסה שהופקה בבלרוס או על הון (רכוש) שמקומו בבלרוס ייזקף כזיכוי כנגד מס ישראלי המשתלם על אותה הכנסה או הון (רכוש). אולם הזיכוי לא יעלה על חלק יחסי מהמס הישראלי, כיחס שבין ההכנסה ממקורות בבלרוס או הון (רכוש) שמקומו בבלרוס לבין כלל ההכנסה או הון (רכוש) הכפופים למס ישראלי.

2. במקרה של בלרוס, יבוטלו מסי כפל כלהלן:

מקום שתושב של בלרוס מפיק הכנסה (דיווחים) או הוא בעלי הון (רכוש) אשר, בהתאם להוראות אמנה זו ניתן לחייב במס בישראל, בלרוס תתיר:

סעיף 20

סטודנטים

תשלומים שסטודנט או חניך בעסקים שהינו, או היה מיד לפני ביטולו במדינה מתקשרת, תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות לימודים או הכשרה מקבל לצרכי קיומו, חינוכו או הכשרתו, לא יהיו חייבים במס באותה מדינה, ובלכך שהתשלומים האמורים נובעים ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

סעיף 21

הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, ממקור כלשהו, אשר לא מופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים כמס רק באותה מדינה.

2. הוראות ס"ק 1 לא יחולו על הכנסה שאינה הכנסה ממקרקעין לפי הגדרתה בסעיף 6 (2), אם מקבל הכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה מתקשרת האחרת כאמצעות מוסד קבע הנמצא בה, או מבצע באותה מדינה אהרת שירותים אישיים ש עצמאי מבסיס קבוע הנמצא בה, והזכוות או הרכוש שביחס אליהם נושולמת ההכנסה קשורין בצורה ממשית לאותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

סעיף 22

הון (רכוש)

1. הון (רכוש) המורכב ממקרקעין המאזכרים בסעיף 6 (2) שבבעלותו של תושב מדינה מתקשרת והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.

2. הון (רכוש) המורכב מרכוש - שאינו מקרקעין - המהווה חלק מנכסי העסק של מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או רכוש - שאינו מקרקעין - השייך לבסיס קבוע העונד לרשות תושב של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לצורך כיצוע שירותים אישיים של עצמאי, ניתן לחייבו במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 18

קיצבאות

בכפוף להוראות סעיף 19 (2), קיצבאות, אנונות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב של מדינה מתקשרת יהיו תייכים במס רק באותה מדינה.

סעיף 19

שירות ממשלתי

1. (א) גמול, למעט קיצבה, ששולם בידי מדינה מתקשרת ליחיד בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה, ניתן לחייב במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן לחייב במס גמול כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:  
1. אזרח של אותה מדינה; או

2. לא היה לזנושכשל אותה מדינה אך זרק לשם מתן השירותים.

2. (א) כל קיצבה המשולמת בידי מדינה מתקשרת, או מתוך קרנות שנוצרו על ידה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, קיצבה כזו תהיה חייבת במס רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

3. הוראות סעיפים 15, 16 ו-18 יהולו על גמול וקיצבה בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת.

- העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול כאמור, שנתקבל תמורתה, באותה מדינה אחרת.
2. על אף הוראות ס"ק 1, גמול המזפק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס רק במדינה המכרת ראשונה אם:
- (א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 163 ימים מצטברים בכל תקופה של 12 חודשים; וכן
- (ב) הגמול משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן
- (ג) הנושא בנטל תשלום הגמול אינו חוטד קבע או בסיס קבוע שיש למעביד במדינה האחרת.

#### סעיף 16

##### שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת

#### סעיף 17

##### אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 14 ו-15, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, בגוף אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שנוצעה במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.
2. מקוט שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שנוצעה בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הדרן או הספורטאי.

(א) אם מקבל הרווח מעביר 10 אחוזים או יותר מהון החברה או הגוף המשפטי, או

(ב) אם מקבל הרווח מעביר פחות מ-10 אחוזים, אבל ההויק בזמן ההעברה או בכל מועד במשך תקופת 12 החודשים שקדמה להעברה 10 אחוזים או יותר מהון החברה או הגוף המשפטי.

6. רווחים מהעברת כל נכס, זולת אלה המוזכרים בס"ק 1, 2, 3, 4 ו-5, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושב בה.

#### סעיף 14

##### שירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק יחיד שהינו תושב של מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה, אלא אם יש לו בסיס קבוע במדינה המתקשרת האחרת העומד לרשותו באופן סדיר למטרות ביצוע שירותיו. אם יש לו בסיס קבוע כאמור, ניתן לחייב את ההכנסה במס במדינה האחרת, אולם רק את החלק ממנה שניתן לייחס לאותו בסיס קבוע.

2. המונח "שירותים מקצועיים" כולל, במיוחד, פעילויות עצמאיות בשטחי המדע, הספרות, האמנות, החינוך או ההוראה, זכן פעילויות עצמאיות של רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

3. למטרות אמנה זו, המונח "בסיס קבוע" פירושו מקום קבוע כגון משרד או חדר, שדרכו מתבצעת באופן מלא או חלקי פעילותו של אדם המבצע שירותים אישיים של עצמאי.

#### סעיף 15

##### שירותים אישיים של עובד

1. בכפוף להוראות סעיפים 16, 18 ו-19, משכורת, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, נולדה סכום התמלוגים, ביהם לשימוש, לזכות או לדיעות שבגדם הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בהוראות האחרות של אמנה זו.

### סעיף 13

#### רווחים מהעברת רכוש (רווחי הון)

1. רווחים שהפיק ונושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6 והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן להיבט כמס באותה מדינה אחרת.
2. רווחים מהעברת רכוש - שאינו מקרקעין - הנהווה חלק מהעסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת רכוש - שאינו מקרקעין הקשור לבסיס קבוע, העומד לרשותו של תושב מדינה נותקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים של עצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לכדו או עם כל המיזם) או אותו בסיס קבוע, ניתן למיבט כמס באותה מדינה אחרת.
3. רווחים שמפיק מיזם של מדינה מתקשרת מהעברת מפינות, כלי טיס או כלי רכב יבשתיים המופעלים בתחבורה בינלאומית או רכוש - שאינו מקרקעין - הנוגע להפעלת מפינות, כלי טיס או כלי רכב יבשתיים כאמור, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה מתקשרת.
4. רווחים מהעברת מניות או זכויות בחברה או בגוף משפטי, אשר 50 אחוזים או יותר מנכסיהם, במישורו או באמצעות אינטרפוזיציה של חברה אחת או יותר או גוף משפטי אחד או יותר, מורכבים ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, או מזכויות הקשורות במקרקעין כאמור, ניתן לחייבם במס באותה מדינה.
5. רווחים מהעברת מניות או זכויות אחרות שאינן אלה הנזכרות בס"ק 4 לסעיף זה בחברה או בגוף משפטי אחר שהם תושבי מדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה מתקשרת ככל אחת מהנסיבות הכאור:

2. אף על פי כן, ניתן לחייב תמלוגים כאלה במס גט כמדינה המתקשרת שבה מקורם, ובהתאם לדיני אותה מדינה, ואולם, אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המס שיוטל כר לא יעלה על:
- (א) 5 אחוזים מהסכום ברוטו של התמלוגים מקום שהתמלוגים כאמור מהווים תשלומים מכל סוג המתקבלים כתמורה בעד השימוש או הזכות לשימוש בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית (למעט סרטי קולנוע), או בעד השימוש או הזכות לשימוש, בצידו תעשייתי, מסחרי או מדעי או בכלי רכב יבשתיים.
- (ב) 10 אחוזים מהסכום ברוטו של כל התמלוגים האחרים.
3. המונה "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מכל סוג המתקבלים כתמורה בעד השימוש או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית (לרבות סרטי קולנוע), כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תוכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי או בעד השימוש, או הזכות לשימוש בצידו תעשייתי, מסחרי או מדעי או בכלי רכב יבשתיים.
4. הוראות ס'ק 2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נצמחים התמלוגים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אתרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים בצורה ממשית לאותו מוסד קבע או אותו בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.
5. יראו תמלוגים כנוכעים כמדינה מחקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, רשות מקומית או תושב אחר של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם התמלוגים, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס קבוע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כנוכעים כמדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב אלה. קנסות בעל איחוד בתשלום לא ייראו כריבית למטרת סעיף זה. המונח "ריבית" לא יכלול כל פריט הכנסה הנושב לדיבידנד לפי הוראות סעיף 10.

6. הוראות סעיפים קטנים 2, 3 ו-4 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע שירותים אישיים של עצמאי באותה מדינה אחרת מבסיס קבוע הממוקם באותה מדינה, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה בצורה מעשית באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

7. יראו ריבית כנובעת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, רשות מקומית או תושב אחר של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס קבוע במדינה מתקשרת אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים כנטל הריבית, יראו את הריבית כנובעת במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

8. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, ביחס אל תביעת החוב שעליו הוא משולם, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילו לא יחסיים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס כהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, תוך התמשבות נאותה בהוראות האחרות של אמנה זו.

סעיף 12

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותו מדינה אהרת.

5. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה אחרת זו מס על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה אלא ככל שאותם דיבידנדים משותלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או ככל שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משותלמים הדיבידנדים קשורה בצורה מנושית למוטד קבע או לבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מהנלקים של החברה כמס על רווחים בלתי מחולקים, גם כאשר הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והנשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באוונה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב ריבית כזו במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לדיני אותה מדינה, אך אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לריבית, המס המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הריבית.
3. על אף הוראות ס"ק 2, ריבית שמקורה במדינה מתקשרת, ומשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת בקשר למכירה באשראי של ציוד תעשייתי, מסחרי או מדעי כלשהו, או להלוואה מכל סוג שמעניק בנק, ניתן לחייב במס במדינה הנזכרת ראשונה ובהתאם לדיני אותה מדינה, אבל אם המקבל הוא בעל הזכות שיושר לריבית, המס המוטל כך לא יעלה על 5 אחוזים מן הסכום ברוטו של הריבית.
4. על אף הוראות ס"ק 2 ו-3, ריבית שמקורה במדינה מתקשרת תהיה פטורה ממס באוונה מדינה אם היא משתלמת למדינה המהקשרת האחרת, לרשות מקומית שלה או לבנק המרכזי (הלאומי) של אותה מדינה אחרת.
5. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין אם לאו, וכמיוחד הכנסה מכסוחות ממשלתיות והכנסה משפרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרטים

אחרת, והרווחים הכלולים כך הם רווחים שהיו נצמחים לנוזם של המדינה המתקשרת המכרת ראשונה אילו התנאים שנקבעו בין שני המיזמים היו זהים לתנאים הנקבעים בין שני מיזמים בלתי תלויים. כי אז המדינה האחרת תערוך התאמה נאותה לגבי הנזם שהוטל בה על אותם רווחים. כאשר היא רואה את אותה התאמה כמוצדקת. בקביעתה של התאמה כאמור תינתן תשומת לב להוראות האחרות של אמנה זו ובמידת הצורך יתייעצו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות זו עם זו.

#### סעיף 10

#### דיבידנדים

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן להיב במס דיבידנדים כאלה במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, המס שיוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים.  
הוראות ס'ק זה לא ישפיעו על חיטוי החברה ביחס לרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.
3. המונח "דיבידנד" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות או מחכירות אחרות, אשר אינו תביעת חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה שרואים בה הלוקה לפי דיני המיסוי של המדינה המתקשרת שבה נמצא מושבה של החברה המבצעת את החלוקה.
4. הוראות ס'ק 2 לסעיף זה לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, כהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא עם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי, מבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה בפועל כאותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

סעיף 8

תחבורה בינלאומית

1. רווחים של מיוס של מדינה מתקשרת מהפעלת ספינות, כלי טיס או כלי רכב יבשתיים בתחבורה בינלאומית יהיו חייבים במס רק באותה מדינה. הכנסה שמפיק המיוס מהשכרה של ספינות או כלי טיס המופעלים בתחבורה הבינלאומית, או מהשימוש, האחזקה או ההשכרה של מכולות המופעלות בתחבורה בינלאומית (לרבות נגררות), אסדות וציוד קשור להובלת המכולות האמורות), תהיה חייבת במס רק באותה מדינה אם ההכנסה האמורה נלווית לרווחים מהפעלת ספינות או כלי טיס של המיוס בתחבורה בינלאומית.
2. הוראות ס"ק 1 יחולו גם על רווחים הנובעים מהשתתפות כקרן, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9

מיומים משולכים

1. חלקים

- (א) שמיים של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיוס של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה נעלית, או בהוננו (רכושט), או
  - (ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם של מיוס של מדינה מתקשרת ושל מיוס של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או בהוננו (רכושט),
- ובכל אחד משני המקרים נקבעו או הוטלו ביהסיס המסתוריים או הכספיים בין שני המיומים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיומים בלתי-תלויים, הרי כל רווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיומים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחים של אותו מיוס ולהטיל עליהם מס בהתאם.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיוס של אותה מדינה - ומטילה מס בהתאם - רווחים שעליהם מיוס של המדינה המתקשרת האחרת הויב במס באותה מדינה מתקשרת

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם המיזם מנהל עסקים במדינה הנותקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור, ניתן לחייב במס במדינה הנותקשרת האחרת את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.

2. בכפוף להוראות ס"ק 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את רווחי העסקים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות והות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן כלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא משמש לז מוסד קבע.

3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותרו כניכויים ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות ניהול והוצאות מינהל כלליות שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.

4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיע לייחס למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל הרווחים של המיזם לחלקיו השונים, אין בס"ק 2 דבר שימנע מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה, ואולם שיטת הייחוס שתאומץ תהיה כזאת שתביא לתוצאה התואמת את העקרונות שנקבעו בסעיף זה.

5. לא ייחסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קונה טובין או מחזרה בשביל המיזם.

6. לעניין הסעיפים הקודמים, ייחוס הרווחים למוסד קבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש טיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.

7. מקום שנכללים ברווחים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

6. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, חברת ביטוח שהיא תושבת מדינה מתקשרת תיראה כאילו יש לה מוסד קבע כמדינה המתקשרת האחרת מקוטט שהיא מבטחת סיכונים באותה מדינה אחרת כאמצעות נציג שאינו מתווך או סוכן הנזכר בס"ק 7.

7. מיום לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה כאמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן בעל מעמד עצמאי, ובלבד שבני אדם אלה פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.

8. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת שולטת בחברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת או נשלטת על ידי חברה כזו, או המנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (בין אם באמצעות מוסד קבע או בדרך אחרת), לא יהיה בה כשלעצמה כדי להקנות לחברה אחת מעמד של מוסד קבע של האחרת.

#### סעיף 6

#### הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מחקלאות או מייעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה כמס כאותה מדינה אחרת.
2. למונח "מקרקעין" תהיה הנשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המותקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים; ספינות, כלי טיס וכלי רכב יבשתיים לא ייראו כמקרקעין.
3. הוראות ס"ק 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר, מהשכרה או משימוש במקרקעין בכל דרך אחרת.
4. הוראות ס"ק 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של חזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לכיצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

(ב) מתן שירותים, לרבות שירותי ייעוץ או ניהול, ע"י מיזם באמצעות שכירים או כוח אדם אחר שהעסיק המיזם למטרה זו, אך רק מקום שפעילויות מסוג זה נמשכות (לגבי אותו פרויקט או פרויקט קטן) בתוך המדינה לתקופה או לתקופות באורך כולל על יותר משישה חודשים בתוך כל תקופה של 12 חודשים.

4. על אף ההוראות הקודמות של פעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראהו כאילו אינו כולל:  
(א) השימוש בנותנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או סחורה השייכים למיזם;

(ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסון, תצוגה או מסירה;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם ניכודם על ידי מיזם אחר;

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע לנטריות רכישת טובין או סחורה, או איסוף מידע, עבור המיזם;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות פרסום, הספקת מידע, מחקר מדעי או למטרת פעילות אחרת כלשהי, שטיבה הכנה או עזר, עבור המיזם;

(ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות הנואזכרות בתת-ס"ק (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה טיבה הכנה או עזר

5. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שס"ק 7 חל עליו - פועל בשם מיזם, ויש לו במדינה נותקשרת, סמכות לחתום על חוזים בשם המיזם והוא משתמש בה בקביעות, אותו מיזם יראה כאילו יש לו מוסד קבע באותה מדינה ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם מבצע בשם המיזם, אלא אם פעילויותיו של האדם האמור מוגבלות לאלה הנזכרות בס"ק 4, ואשר לו בוצעו באמצעות מקום נוספים קבוע, לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע הזה למוסד קבע לפי הוראות אותו ס"ק.

3. מקום שמכות הוראות ס"ק 1 אדס שאינו יחיד הוא תושב עתי מדינות המתקשרות, יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשלי שלו. אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מקום הניהול הממשלי שלו, יישבו הרשויות הנוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה כהסכמה הדדית. למטרות טעיף זה, "ניהול ממשלי" בין היתר, המקום שבו מתקיימת קבלת ההחלטות בדרג הגבוה ביותר על קווי מדיניות חשובים המיוניים לניהול החברה, הנקום הנמלא תפקיד מוביל בניהול החברה מנקודת מכס בכללית.

4. המונח "תושב מדינה מתקשרת" יכלול את המדינה ואת רשויותיה המקומיות.

#### טעיף 5

#### מוסד קבע

1. למטרות אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המיזם, כולם או חלקם.

2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

(א) מקום הנהלה;

(ב) סניף;

(ג) משרד

(ד) בית תרשה;

(ה) בית מלאכה; וכן

(ו) מכרה, באר נפט או באר גז, מוצצה או כל מקום אמר להפקת משאבים טבעיים.

3. כו כולל המונח "מוסד קבע":

(א) אתר בנייה או פרויקט בנייה או התקנה, אבל רק מקום שאתר או פרויקט כאמור נמשכים לתקופה של יותר משנים עשר חודשים;

2. (א) ביחס להחלת האמנה ע"י מדינה מתקשרת, תהא לכל מונח שלא הוגדר בה הושמענות שיש לו לפי דיני אותה מדינה מתקשרת, בנוגע למפים שאמנה זו חלה עליהם, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר. למשמעות המונח לפי דיני המוסים של אותה מדינה תהיה עדיפות על פני משמעות המונח האמור בתחומים אחרים של החוק כאותה מדינה.

(ב) אם כתוצאה מהוראות תת-ס"ק א', משמעות המונח לפי דיני מדינה מתקשרת שונה ממשמעות אותו מונח לפי דיני המדינה המתקשרת האחרת, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להסכים על משמעות משותפת למונח זה.

#### סעיף 4

##### תושב

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר חייב במס באותה מדינה לפי דיניה מטעמי מקום מושב, מקום מגורים, מקום ניהול, מקום התאגדות או כל מבחן אחר כיוצא באלה. אולם מונח זה אינו כולל אדם-כלשהו החייב במס כאותה מדינה רק בזיקה להכנסה ממקורות באותה מדינה או מהון (רכוש) שמקומו שם.

2. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:

(א) יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (מרכז האינטרסים החיוניים);

(ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, יראוהו כתושב המדינה שבה יש לו בית קבע;

(ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרח;

(ד) אם כל אחת מהמדינות רואה בו אזרח שלה, או אם אין הוא אזרח אף לא של אחת מהן, יישבו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה בהסכמה הדדית.

3. המס על מקרקעין;

4. מס הקרקע

(להלן - "מס בלרוסי").

4. כן תחול האמנה על כל מס זהה או דומה בעיקרו שיוטל לאחר תאריך חתימתה של האמנה, בנוסף למסיס הקיימים או במקומם. הרשויות המוטמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שנעשה כדיני המסיס של כל אחת מהן.

### סעיף 3

#### הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר:

(א) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"המדינה המתקשרת האחרת" פירושם ישראל או בלרוס, לפי ההקשר;

(ב) המונח "אדם" כולל יחיד, חברה וכל חבר כני אדם אחר;

(ג) המונח "חברה" פירושו כל ישות משפטית הנחשבת כגוף נפרד לצרכי מס;

(ד) המונחים "מיוזם של מדינה מתקשרת" ו"מיוזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושם, בהתאמה, מיוזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיוזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

(ה) המונח "חבורה בינלאומית" פירושו כל הובלה בספינה, כלי טיס או כלי דכב יבשתי המופעלים ע"י מיוזם של מדינה מתקשרת, למעט מקום שהספינה או כלי הטיס או כלי הרכב היבשתי מופעלים אך ורק בין מקומות שבמדינה המתקשרת האחרת,

(ו) המונח "רשות מוסמכת" פירושו:

1. בישראל, שר האוצר או נציגו המוסמך;

2. בבלרוס, הוועדה הממלכתית לנוסים או נציגה המוסמך.

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה של בלרוס. ברצותן לעשות אמנה בדבר מיניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה על הון (רכוש), הסכימו לאמור:

סעיף 1

תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם עושה תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתי המדינות המתקשרות.

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה ועל הון (רכוש), המוטלים מפעם מדינה מתקשרת או הרשויות המקומיות שלה, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.

2. כמסים על הכנסה ועל הון (רכוש) ייחשבו כל המסים המוטלים על סך כל הכנסה, או על סך כל ההון (רכוש), ארעל דכיבים של הכנסה אר-ההון (רכוש) לרבות מסים על רווחים מהעברת רכוש מכל פוג, מסים על סך כל השכר או המשכורות שמשלמים מיזמים, וכן מסים על עליית ערך של נכסים (רכוש).

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם כמיוחד:  
(א) בישראל:

1. מסים המוטלים בהתאם לפקודת מס הכנסה והחוקים הנלווים אליה;
2. מסים המוטלים על רווחים מהעברת מקרקעין לפי חוק מס שבה מקרקעין;
3. מסים המוטלים על מקרקעין בהתאם לחוק מס רכוש;
4. המס המוטל בהתאם לחוק מס מעסיקים.  
(להלן - "מס ישראל");

(ב) בבלרוס:

1. המס על הכנסה ורווחים של מיזמים, תאגידים, ארגונים;
2. מס הכנסה על יחידים;

[ HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU ]

אמנה

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הרפובליקה של בלרוס

בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות

ממס לגבי מסים על הכנסה ועל הון (רכוש)

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE  
GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS TENDANT À  
ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION  
FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA  
FORTUNE (PROPRIÉTÉ)

Le Gouvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la République du Bélarus, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (propriété), sont convenus de ce qui suit :

*Article premier. Personnes visées*

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des États contractants ou des deux.

*Article 2. Impôts visés*

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune (propriété) perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses collectivités locales, sans égard au régime de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et la fortune (propriété) tous les impôts perçus sur l'ensemble du revenu (propriété) ou sur des éléments du revenu ou de la fortune (propriété), y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de toute forme de propriété, les impôts sur le montant global des traitements ou des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values du capital (propriété).

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Dans le cas d'Israël :

- i) es impôts perçus en vertu de l'Ordonnance relative à l'impôt sur le revenu et de ses lois complémentaires;
- ii) Les impôts perçus sur les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers en application de la loi fiscale sur les plus-values foncières;
- iii) Les impôts sur la propriété foncière conformément à la loi fiscale sur la propriété foncière;
- iv) La taxe imposée en vertu de la loi sur l'imposition des employeurs.  
(ci-après dénommés "l'impôt israélien");

b) Dans le cas du Bélarus :

- i) L'impôt sur le revenu et les bénéfices des entreprises, des associations et des organisations;

- ii) L'impôt sur le revenu des individus;
  - iii) L'impôt sur les biens immobiliers;
  - iv) L'impôt foncier;
- (ci-après dénommés "l'impôt bélarussien").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts identiques ou analogues qui seraient établis après la date de la signature de la présente Convention et qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications de fond apportées à leurs législations fiscales respectives.

### *Article 3. Définitions générales*

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :
- a) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent, suivant le contexte, Israël ou le Bélarus;
  - b) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, d'une société et de tout autre groupement de personnes;
  - c) Le terme "société" désigne toute personne morale considérée comme une entité séparée aux fins d'imposition;
  - d) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;
  - e) L'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule de transport routier exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire, l'aéronef ou le véhicule de transport routier n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;
  - f) L'expression "autorité compétente" désigne :
    - i) Dans le cas d'Israël, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;
    - ii) Dans le cas du Bélarus, la Commission des impôts ou son représentant autorisé.
2. a) Pour l'application de la présente Convention par un État contractant, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet État relativement aux impôts auxquels s'applique la Convention. Le sens d'une expression en vertu du droit fiscal dudit État prévaut sur le sens que lui donnent les autres catégories de droit de cet État;
- b) Si, en conséquence des dispositions de l'alinéa a), le sens qu'une expression a en vertu du droit d'un État contractant diffère de celui que lui attribue le droit de l'autre État contractant, les autorités compétentes des États contractants peuvent se mettre d'accord sur le sens à attribuer à cette expression.

*Article 4. Résident*

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par “résident d'un des États contractants” toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus provenant de sources situées dans cet État ou de biens en immobilisation qui y sont situés.

2. En vertu des dispositions du paragraphe 1, lorsqu'une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) Elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) Si l'État où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où elle séjourne habituellement;
- c) Si elle séjourne habituellement dans les deux États ou si elle ne séjourne habituellement dans aucun de ceux-ci, elle est considérée comme un résident de l'État contractant dont elle possède la nationalité;
- d) Si elle possède la nationalité des deux États ou si elle n'est ressortissante d'aucun d'entre eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme ne résidant que dans l'État où son siège de direction effective est situé. Si l'État dans lequel son siège de direction est situé ne peut être déterminé, les autorités compétentes des États contractants règlent la question d'un commun accord. Aux fins du présent article, l'expression “direction effective” désigne notamment, le siège à partir duquel les décisions au plus haut niveau concernant les politiques les plus importantes de la gestion d'une entreprise sont prises, le siège à partir duquel s'exerce la plus grande partie des activités de gestion de l'entreprise du point de vue économique.

4. L'expression “résident d'un État contractant” comprend ledit État et ses collectivités locales.

*Article 5. Établissement stable*

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression “établissement stable” désigne une installation d'affaires fixe, par l'intermédiaire de laquelle une entreprise d'un État contractant exerce tout ou partie de son activité dans l'État contractant.

2. L'expression "établissement stable" s'entend notamment :
  - a) d'un siège de direction;
  - b) d'une succursale;
  - c) d'un bureau;
  - d) d'une usine;
  - e) d'un atelier; et
  - f) d'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre site d'extraction de ressources naturelles.
3. L'expression "établissement stable" comprend également :
  - a) Les chantiers de construction ou les projets de construction ou d'installations dans la mesure où ils sont d'une durée supérieure à douze mois;
  - b) Les prestations de services, y compris les services de consultants par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autres employés recrutés par l'entreprise à cette fin, mais uniquement lorsque les activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire du pays pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois au cours de toute période de douze mois.
4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression "établissement stable" n'est pas réputée couvrir :
  - a) L'usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de produits ou marchandises appartenant à l'entreprise;
  - b) L'entreposage de produits ou marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
  - c) L'entreposage de produits ou marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
  - d) Le maintien d'une installation d'affaires fixe aux seules fins d'acheter des produits ou marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise;
  - e) Le maintien d'une installation d'affaires fixe aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, des activités de publicité, de fourniture d'information et de recherche scientifiques ou aux seules fins d'y exercer d'autres activités de caractère préparatoire ou auxiliaire;
  - f) Le maintien d'une installation d'affaires fixe aux seules fins d'exercer, selon quelque combinaison que ce soit, des activités visées aux alinéas a) à e) du présent paragraphe, à condition que l'activité cumulée de l'installation d'affaires fixe ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant et auquel s'applique le paragraphe 7 du présent article - agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans l'un des États contractants des pouvoirs qu'elle y exerce habituellement et qui lui permettent de conclure des contrats au nom de l'entreprise, celle-ci est réputée avoir un établissement stable dans cet État au regard de toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à

moins que les activités de la personne en question ne soient limitées à celles visées au paragraphe 4 du présent article qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation d'affaires fixe ne confèreraient pas à ladite installation le caractère d'un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, une compagnie d'assurance d'un État contractant est considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre État contractant si elle perçoit des primes ou assure des risques dans ledit autre État par l'intermédiaire d'un représentant autre qu'un courtier ou un agent tel que visé au paragraphe 7.

7. Une entreprise d'un État contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général, ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, dans la mesure où ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas à faire de l'une ou l'autre de ces sociétés un établissement stable de l'autre État.

#### *Article 6. Revenus de biens immobiliers*

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant dans lequel les biens considérés sont situés; les navires, les aéronefs et les véhicules de transport routier ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou d'une autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent aussi aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise et aux revenus provenant des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

#### *Article 7. Bénéfices d'une entreprise*

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre État contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des États contractants exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques et analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses encourues aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi encourus, que ce soit dans l'État où est situé l'établissement stable ou ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise, entre ses différentes parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable seront déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

#### *Article 8. Transport international*

1. Les bénéfices tirés de l'exploitation de navires, d'aéronefs ou de véhicules de transport routier en trafic international par une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État. Les revenus tirés par une entreprise de la location de navires ou d'aéronefs en trafic international ou de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs en trafic international (y compris les remorques, les barges et le matériel connexe servant au transport de conteneurs), ne sont imposables que dans ledit État si ces revenus sont accessoires aux bénéfices tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs par l'entreprise de transport international.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, à une coentreprise ou à un organisme international d'exploitation.

*Article 9. Entreprises associées*

1. Lorsque :
  - a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital (propriété) d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que
  - b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital (propriété) d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant;

et que, dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises traitant en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une de ces entreprises, mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus par un État contractant dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, et ce dans la mesure où ledit autre État estime l'ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention, les autorités compétentes des États contractants se consultant, s'il y a lieu.

*Article 10. Dividendes*

1. Les dividendes versés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont également imposables dans l'État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident et conformément à la législation dudit État; mais si la personne qui perçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des dividendes.

Les dispositions du présent paragraphe ne portent pas atteinte à l'imposition de la société s'agissant des bénéfices qui servent au versement des dividendes.

3. Le terme "dividende" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, de la participation aux bénéfices, ainsi que les revenus assujettis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions du paragraphe 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, une acti-

tivité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou exerce dans ledit autre État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice de dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 du présent Accord, selon le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes versés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont versés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

#### *Article 11. Intérêts*

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et versés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposés dans l'État contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts qui ont leur source dans un État contractant et sont versés à un résident de l'autre État contractant en relation avec la vente à crédit d'un matériel industriel, commercial ou scientifique, ou au titre d'un prêt d'une quelconque nature accordé par une banque peuvent être imposés dans le premier État et conformément à la législation dudit État, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des intérêts.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 2 et 3, les intérêts qui ont leur source dans un État contractant sont exemptés de l'impôt dans ledit État s'ils sont versés à l'autre État contractant, à une des ses collectivités locales ou à la banque centrale (nationale) de cet autre État.

5. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment, les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris des primes et des lots attachés à ces titres. Les amendes pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts aux termes du présent article. Le terme "intérêt" ne comprend pas tout élément considéré comme un dividende en vertu des dispositions de l'article 10.

6. Les dispositions des paragraphes 2, 3 et 4 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans ledit État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice

des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont réputés provenir de l'État contractant où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

8. Lorsque, en raison de relations particulières qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou de relations que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts versés, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont le débiteur et le bénéficiaire effectif seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

#### *Article 12. Redevances*

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances peuvent être imposées dans l'État contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation dudit État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi perçu ne peut excéder :

- a) 5 % du montant brut des redevances lorsque ces redevances consistent en rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (à l'exclusion des films cinématographiques) ou pour l'usage ou la concession de l'usage de matériel industriel, commercial ou scientifique ou de véhicules de transport routier;
- b) 10 % du montant brut des redevances, dans tous les autres cas.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ou pour des informations acquises dans le domaine industriel, commercial ou scientifique ou pour l'usage ou la concession de l'usage de matériel commercial, industriel ou scientifique.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident de l'un des États contractants, exerce une activité commerciale ou industrielle dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas,

les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État contractant lui-même, une de ses collectivités locales ou un autre résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit résident ou non d'un État contractant a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État contractant où l'établissement stable où la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations particulières existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou de relations que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances payées, compte tenu de l'usage, du droit ou de l'information au titre desquels elles sont payées, excède le montant dont le débiteur et le bénéficiaire effectif seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

*Article 13. Gains provenant de l'aliénation de biens (gains en capital)*

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens - autres que des biens immobiliers - qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens - autres que des biens immobiliers - appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation de l'établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de la base fixe en question, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires, d'aéronefs ou de véhicules de transport routier exploités en trafic international ou de biens - autres que des biens immobiliers - affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules de transport routier, ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains provenant de l'aliénation d'actions ou de droits dans une société ou dans toute autre personne morale, dont les actifs sont constitués à plus de 50 %, directement ou par le truchement d'une ou plusieurs sociétés ou personnes morales, de biens immobiliers situés dans un État contractant, ou de droits liés auxdits biens, sont imposables dans ledit État.

5. Les gains provenant de l'aliénation d'actions ou autres droits dans une société ou autre personne morale qui est un résident d'un État contractant, à l'exception des gains visés au paragraphe 4 du présent article, sont imposables dans cet État contractant dans l'un ou l'autre cas :

- a) Si le bénéficiaire de ces gains aliène 10 % ou plus du capital de la société ou de la personne morale;

- b) Si le bénéficiaire de ces gains aliène moins de 10 %, mais détenait au moment de l'aliénation ou à tout moment au cours de la période de 12 mois précédant l'aliénation 10 % ou plus du capital de la société ou de la personne morale.
- 6. Les gains tirés de l'aliénation de biens autres que ceux mentionnés aux paragraphes 1, 2, 3, 4 et 5 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

*Article 14. Professions indépendantes*

1. Les revenus tirés par un résident d'un État contractant d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État; à moins qu'il ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus peuvent être imposés dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "services professionnels" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

3. Aux fins de la présente Convention, l'expression "base fixe" désigne une installation fixe telle qu'un bureau ou une salle à partir desquels une personne exerce en tout ou en partie ses activités indépendantes.

*Article 15. Professions dépendantes*

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

- a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois;
- b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et
- c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe dont dispose l'employeur dans l'autre État.

*Article 16. Tantièmes et rémunérations des administrateurs de société*

Les tantièmes et autres rétributions similaires des administrateurs de société, qu'un résident d'un État contractant perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

*Article 17. Artistes et sportifs*

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident de l'un des États contractants tire des activités personnelles qu'il exerce dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision ou musicien ou en tant que sportif peuvent être imposés dans l'autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité ne reviennent pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, qu'elle soit un résident ou non d'un État contractant, ces revenus peuvent être imposés, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où l'artiste ou le sportif exerce ses activités.

*Article 18. Pensions*

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions, rentes et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

*Article 19. Fonction publique*

- 1.a) Les rémunérations, autres que les pensions, que verse un État contractant à une personne physique au titre de services rendus à cet État ne sont imposables que dans cet État;
- b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique qui est un résident de cet État :
  - i) Est un ressortissant de cet État; ou
  - ii) N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.
2. a) Les pensions payées par un État contractant, ou par prélèvement sur des fonds qu'il a constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ne sont imposables que dans cet État;
- b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables dans l'autre État contractant que si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.
3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et aux pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant.

*Article 20. Étudiants*

Les sommes que reçoit un étudiant ou un stagiaire pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, et qui est ou était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, ne sont pas imposables dans le premier État, à condition qu'elles proviennent de sources extérieures à cet État.

*Article 21. Autres revenus*

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans ledit État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas à d'autres revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers au sens du paragraphe 2 de l'article 6 si le bénéficiaire de ces revenus, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 du présent Accord, le cas échéant, sont applicables.

*Article 22. Capital (propriété)*

1. Le capital (propriété) constitué par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. Le capital (propriété) constitué par des biens - autres que des biens immobiliers - qui font partie de l'actif d'un établissement stable dont dispose une entreprise d'un État contractant dans l'autre État contractant, ou par des biens - autres que des biens immobiliers - qui appartiennent à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. Le capital (propriété) constitué par des navires, des aéronefs et des véhicules de transport routier appartenant à une entreprise d'un État contractant et exploités en trafic international, ainsi que par des biens - autres que des biens immobiliers - affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules de transport routier, n'est imposable que dans cet État contractant.

4. Tous les autres éléments de capital (propriété) d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

*Article 23. Limitation des avantages*

Les autorités compétentes des États contractants peuvent, après consultation, refuser d'accorder les bénéfices prévus au titre de la présente Convention à une personne ou en relation avec une transaction si, à leur avis, l'octroi de ces bénéfices constitue une application abusive de la Convention et va à l'encontre de ses objectifs.

*Article 24. Élimination de la double imposition*

1. En Israël, sous réserve de la législation israélienne concernant le dégrèvement au titre du crédit d'impôt israélien payé dans tout pays autre qu'Israël (sans préjudice du principe général visé au présent paragraphe), l'impôt bélarussien payé au titre du revenu provenant du Bélarus ou du capital (propriété) situé au Bélarus est admis en tant que crédit d'impôt israélien payable au titre de ce revenu ou de ce capital (propriété). Ce crédit ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt israélien à payer au titre du revenu provenant de sources au Bélarus ou du capital (propriété) situé au Bélarus et faisant partie de l'ensemble du revenu ou du capital (propriété) imposable en Israël.

2. Dans le cas du Bélarus, la double imposition est évitée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident du Bélarus reçoit des revenus (bénéfices) ou possède des éléments de capital (propriété) qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Israël, le Bélarus accorde :

- a) Sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus (bénéfices) de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Israël;
- b) Sur l'impôt qu'il perçoit sur les éléments de biens immobiliers de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur les biens immobiliers payé en Israël.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu (bénéfices) ou de l'impôt sur le capital (propriété), calculé avant déduction, correspondant, selon le cas, aux revenus (bénéfices) ou aux éléments de capital (propriété) imposables en Israël.

*Article 25. Non-discrimination*

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de l'état civil ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. Sauf en cas d'application du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 de la présente Convention, les intérêts, redevances et autres sommes payées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, aux fins du calcul des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, toute dette qu'une entreprise d'un État contractant a à l'égard d'un résident de l'autre État contractant est, aux fins du calcul du capital imposable de ladite entreprise, déductible dans les mêmes conditions que si elle avait été contractée auprès d'un résident du premier État.

4. Une entreprise d'un État contractant dont tout ou partie du capital (propriété) est détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, n'est assujettie dans le premier État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui serait autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises similaires du premier État.

5. Nonobstant les dispositions de l'article 2, les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts de toute nature et dénomination.

#### *Article 26. Procédure amiable*

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 2, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. Tout accord convenu est appliqué indépendamment des délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes qui précèdent. Si, pour parvenir à un accord, il paraît souhaitable de procéder verbalement à un échange de vues, cet échange peut avoir lieu dans le cadre d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des États contractants.

*Article 27. Échange de renseignements*

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs aux impôts visés par la Convention. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins et peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
- b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus en vertu de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;
- c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

*Article 28. Membres de missions diplomatiques et de postes consulaires*

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

*Article 29. Entrée en vigueur*

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables :

- a) Aux impôts retenus à la source sur les revenus recueillis à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
- b) Aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant le 1er janvier ou à une date ultérieure de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

*Article 30. Dénonciation*

1. La présente Convention demeurera en vigueur indéfiniment. Toutefois, chacun des États contractants pourra la dénoncer par la voie diplomatique en adressant à l'autre une notification de dénonciation six mois au moins avant la fin de chaque année civile suivant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention.

2. Dans ce cas, la Convention cessera de s'appliquer :

- a) Aux impôts retenus à la source sur les revenus recueillis à partir du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle de la dénonciation;
- b) Aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant le 1er janvier ou à une date ultérieure de l'année civile suivant celle de la dénonciation.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Signé à \_\_\_\_\_, le \_\_\_\_\_ avril 2000, qui correspond au \_\_\_\_\_ de 5760, en double exemplaire, en langues hébraïque, biélorussienne et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'État d'Israël :

DAVID LEVI

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

URAL LATYPOV